

**THE ROMANIAN ORTHODOX
METROPOLIA OF THE AMERICAS
SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH**
45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

Rugăciune către icoana Maicii Domnului din Vladimir

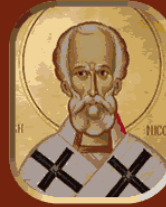

O, Preaminunată Ocrotitoare cerească a întregii Ortodoxii, primește și razele gândurilor noastre pe care le îndreptăm cu smerenie către Tine. Păzește-ne pe noi de vrăjmașii văzuți și nevăzuți și abate norul mâniei lor dinspre noi, ca întru pace să-Ți dăruim curgerea rugăciunii noastre. Pe scaunul slavei cerești ai fost așezată de Cel Căruia te-ai făcut scaun preaînalt a toată desăvârșirea. De acolo veghezi ca o Împărăteasă asupra poporului tău și pe îngeri îi trimiți ca să păzească pe robii tăi de toată vătămarea potrivnicilor noștri. Sub lumina privirii tale iubitoare de Maică ajută-ne să punem început bun pocăinței noastre și să deprindem virtuțile. Pe cei din primejdii îi acoperă cu darul tău, pe cei întristați îi povățuiește la limanul păcii dumnezeiești și pe noi, pe toți, ne întărește întru mărturisirea dreptei credințe prin cuvânt, dar mai ales prin faptele cele bune izvorâte din inimă smerită și iubitoare.

Cu sabia rugăciunii tale taie toate gândurile patimilor noastre și tulburarea furtunii ispitelor de pe marea vieții o potolește, ca întru pace să petreacă robii tăi în toate zilele în așteptarea Împărăției celei cerești. Zdrobește cu gânduri smerite pe vrăjmașii care caută să ne prăbușească în prăpastia răutății. Ridicând mâinile tale la rugăciune, dobândește pentru noi surparea gândurilor întunecate și strălucește mintea noastră cu lumina Soarelui înțelepciunii.

Nu avem pocăința cea mântuitoare și nici nu știm a ne ruga pentru a atrage asupra noastră mila Stăpânului, dar nu ne lăsa pe noi, Maică Preacinstită, ci cu însăși cheia rugăciunii tale descuie-ne ușa milei dumnezeiești. Împacă viața noastră și în ceasul sfârșitului vieții noastre pământești să ne întâmpini cu față luminoasă și cu nădejdea mântuirii, alungând de la noi toată frica, spre a te lauda cu bucurie în vecii vecilor. Amin.

Preot Paroh: Marius Daniel Dumitrescu
917 592 2571 – mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX METROPOLIA OF THE AMERICAS
SAINT NICHOLAS
ROMANIAN ORTHODOX CHURCH
WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

*Atotmilostivă, Împărăteasa mea,
Preasfântă Doamnă, Fecioară
Preacurată, Născătoare de Dumnezeu,
Marie, Maica lui Dumnezeu, singura și
neîndoielnică mea nădejde. Nu te scârbi
de mine. Nu mă depărta, nu mă părăsi.
Apără-mă, mijlocește, auzi-mă, vezi-
mă... Stăpână, ajută-mă, iartă-mă,
iartă-mă... Preacurată.*

(Sfântul Serafim de Sarov)

Predica la Adormirea Maicii Domnului

Imparatului David, imbolnavindu-i-se un copil, la care tinea mai mult ca la oricare altul, ne spune Sfanta Carte ca "s-a rugat Domnului pentru copil, a postit si ducandu-se deoparte a petrecut noaptea intins pe pamant". Intr-un tarziu, ducandu-se la el batranii casei, ca sa-l ridice de la pamant, el n-a voit si nici n-a mancat paine cu ei... Dupa sapte zile a murit copilul, dar curtenii imparatului se temeau sa-i spuna ca i-a murit baiatul. Caci ei isi faceau urmatoarea socoteala: "Cand copilul era inca viu si noi il mangaiam, el nu ne baga in seama; cum sa-i spunem acum: a murit copilul! Se poate sa-si faca lui un rau mare". Dar pe cand ei stateau mahniti, cu astfel de soapte pe buze, David a priceput ca trebuie sa fi murit copilul. Si atunci a intrebat: "A murit copilul?" - "A murit" - i-au raspuns curtenii. La auzul acestei vesti, imparatul s-a sculat de la pamant, s-a inmiresmat cu mirodenii, si-a schimbat hainele si s-a dus in Casa Domnului, sa se roage. Apoi intorcandu-se acasa a cerut sa i se dea paine si a mancat. Atunci i-au zis curtenii: "Ce va sa zica asta? Cand copilul era inca in viata, ati postit, ati plans, si n-ati dormit, iar dupa ce copilul a murit, v-ati sculat, ati mancat si ati baut?" - "Cata vreme copilul era viu - raspunde David - am postit si am plans, caci socoteam: cine stie? Poate ma va milui Domnul si va trai copilul. Iar acum el a murit: la ce sa mai postesc? Il mai pot eu oare intoarce? Eu ma voi duce la el, iar el nu se va mai intoarce la mine" (Vezi II Regi XII, 15-23).

La fel vedem ca s-a intamplat si cu Maica Domnului. Putem spune ca, atata timp cat Domnul nostru Iisus Hristos a suferit pe pamant, ea mereu a avut de purtat o cruce a durerilor, vazand toate umilirile, batjocoririle si rastignirea chiar a Fiului ei iubit. Ea a fost indurerata, cand nu mult dupa nastere a trebuit sa fuga in Egipt, din pricina lui Irod. Ea a avut de indurat apoi, la fel cu Fiul ei, toate vrajmasiile fariseilor si ale vamesilor. Si ea statea ca sfasiata, cu inima strapunsa ca de o sabie, atunci cand Fiul ei, rastignit, isi dadea duhul... Dupa ce a plecat insa din aceasta lume, dupa Inaltarea Sa la ceruri, nu mai apare Maica Domnului atat de indurerata. Ba din contra, ea era aceea care revarsa curaj si mangaiere, chiar si in suferinta apostolilor...

Dupa Inaltarea Domnului, ea stiind in afara de suferinta pe Fiul ei, inima ei nu mai avea decat o singura dorinta, ca si ea sa se pregateasca sa mearga la Fiul ei si la Dumnezeu nostru al tuturor. Grija ei acum era ca pentru o calatorie, la sfarsitul careia stia ca se va intalni cu Fiul ei iubit... Si atunci, restul zilelor pe care ea le-a mai trait dupa plecarea Domnului nostru Iisus Hristos la Dumnezeu Tatal, nu a mai fost un timp de intristari, ci de sfinte dorinti, de pregatiri de a se intalni cu Fiul ei. De aceea ea mereu era in legatura cu sfintii apostoli, incurajandu-i pe ei in lupta ce aveau de dus pentru raspandirea credintei crestine in toata lumea. Nu cu mult timp insa inainte de adormirea ei intru Domnul, a chemat prin sfintii ingeri, pe toti sfintii apostoli, ca pentru o ultima bucurie pamanteasca a ei, si pentru a le impartasi binecuvantarea ei din urma. Si au venit toti sfintii apostoli, afara de Sfantul Toma, care a sosit dupa ce o inmortantasera in gradina Ghetimani. Atunci el, mahnit ca n-a fost si el prezent inainte de adormire, ca si ceilalti apostoli, a rugat cu lacrimi pe toti ca sa-i deschida mormantul si sa sarute si el dreapta Maicii Domnului. Si ruga i s-a implinit. Dar mare le-a fost lor mirarea si frica, vazand racla goala!... Domnul nostru Iisus Hristos, inaltase si trupul Maicii Sale de pe pamant. Si asa, prin aceasta intarziere a Sfantului Apostol Toma s-a facut stiut tuturor, ca Maica Domnului e in ceruri si cu trupul ei cel sfant. Mari sunt tainele lui Dumnezeu, caci si de data aceasta, intarzierea lui Toma, e pentru noi o noua marturie de Dumnezeirea credintei noastre.

In chip sigur, mergem si noi catre sfarsitul acestei vietii pamantesti. Nimeni nu ramane vesnic pe pamant, toti murim. Si dupa cum spunea cineva: de-am fi langa leaganul unuia care de curand s-a nascut, si ne-am pune intrebarea, ce va fi el, la toate vom raspunde cu indoiala. Va fi el medic vestit? - Poate. Va fi el conducator de popoare? - Poate. Va fi bogat? - Poate. Nimic din toate acestea nu stim sigur. Numai de un singur lucru insa suntem siguri. El va muri. De aceea, fratilor, aceasta stiind-o cu totii, se cere ca sa ne pregatim pentru aceasta. Si asa precum facem pregatiri pentru cele mai mici calatorii ale noastre, la fel se cere ca si pentru aceasta mare si sigura calatorie a noastra din urma, sa ne pregatim. Unii pleaca inainte de noi, desi sunt mai tineri, altii dupa noi, desi sunt mai batrani, insa siguri suntem ca, in cele din urma, cu toti vom sfarsi calatoria acestei vietii pamantesti. De aceea sa nu fim cu deznadejde in suflute, atunci cand ducem la mormant pe cei scumpi noua. E drept ca ei nu se mai intorc catre noi, nu vor mai veni pe unde au trait si au fost, dar sa fim siguri ca vom merge noi la ei. Ne vom duce in casa stramosilor nostri si noi, si asa ne vom intalni in ceruri cu bunicii, parintii, fratii, cu rudele si prietenii nostri scumpi. Caci prin moartea lor grabita, ei ne-au luat-o inainte, ca sa ne intampine in portile cele vesnice ale cerului. De aceea sa ne pregatim pentru aceasta intalnire.

Sa cautam sa fim vrednici sa mergem in imparatia lui Dumnezeu, pentru a fi cetateni vesnici ai Imparatului tuturor imparatilor. Noi sa spunem, ca si sf. apostoli: "Doamne, la cine ne vom duce? Tu ai cuvintele vietii celei vesnice". Noi sa marturisim intelepciune si credinta, ca si imparatul David, ori de cate ori ne moare cate cineva. Sa ne rugam pentru ei, ca si acest imparat, si sa ne pregatim si noi sa ne intalnim, cu cei plecati pe calea fara intoarcere si asa cu totii sa mergem pe aceeasi cale a dorurilor sfinte, ca si Maica Domnului, in a fi cu Dumnezeu Tatal, Dumnezeu Fiul si Dumnezeu Sfantul Duh, in ceruri, unde nu e durere, nici intristare, ci viata fara de sfarsit. Amin.

Arhim. Dr. Vasile Vasilache
Bucuresti, 1947